

Dünya Büyülü Bir Yer, David Almond

Türkçesi: Mine Kazmaoğlu

Günışığı Kitaplığı

1. Basım: 2001

Okuma Yaşı: 16+

Okurlar, bir madenci kasabasında sonbahardan ilkbahara ulaşana kadar geçen zaman diliminde yaşanan olayları okurken, güncel yaşam içinde geçmişin izlerini de sürüp gittiğini duyumsuyor. Kit'in ailesi, büyükannenin ölü-

mü üzerine yalnız kalan dedenin yanına, eski madenci kasabası olan Stoneygate'e yerleşirler. Kasaba, eski maden ocaklarının anıları, ölenlerin hayalleri ve öyküleri ile doludur. Dede, on üç yaşında olan Kit'e maden ocaklarında çalıştığı dönemde yaşadıklarını anlatır. "Biz kafesin içinde aşağı indiğimizde, aslında zamanda geri gidiyordum. Bir dakikada milyonlarca yıl geriye. Madenciler. Zaman yolcuları." Kasabanın esrarlı havası Kit'i yavaş yavaş içine çeker. Kit ile aynı yaşta olan karanlık yüzlü Askew'i birbirine bağlayan garip bir bağ vardır. Her iki çocuğun da adı, Stoneygate'deki maden kazası için dikilmiş olan anıtta yazılıdır. 1821'de meydana gelen kazada ölenlerin listesidir bu. Kit ve Askew'le aynı adı taşıyan çocuklar, öldüklerinde on üç yaşında oldukları kazılmıştır anıta. Okul çıkışında bir grup çocuğun şeytansı Askew ile oynadıkları "Ölüm" oyununa bir gün Kit de katılır. Korkma, dehşete kapılma, karanlığın içine bakma arzusunu ve ölümün ne olduğunu anlama merakını körükleyen bu oyunda çocuklar, eski maden ocağına girerler. İçlerinden biri seçilir; ölü olduğuna inandırılıp yalnız başına karanlık koridorda bırakılır. Ölü olma sırası Kit'e geldiğinde, Kit, baygınlık durumuna geçer; hayaller görür ve ölümü gerçekten yaşadığını düşünür. O günden sonra geçmiş ve günü sürekli iç içe yaşamaya, madenlerde kaybolan küçük çocukların hayaletlerini görmeye başlar. Kit, aynı zamanda çok iyi öykü yazmaktadır. Dedesinden duyduğu öyküleri yazıya döker. "Yalnızca kendim olmak zorunda değilim. Dünya da yalnızca olduğu gibi olmak zorunda değil. Onu değiştirebilirsin, devamlı değiştirip durabilirsin.

Sanki büyü gibi." Sevimli kız Allie Keenan bu değişimi sahnede başarılı rol yaparak sağlarken, Kit, öykülerle yaşar değişimi. Bazen yüz yıl öncesinde yaşamış olan çocukların hayallerini, bazen karanlık tünellerde kaybolan madencilere ipeksi ışığıyla yol gösteren çocuk hayalet İpeksi'nin silüetini görür. Yazdığı yeni bir öyküyle, Askew'in ilk çağlarda yaşadığı döneme kadar uzanır. "Öykü anlatmak da bir tür büyücülük," der Kit. "Öykünün içindekiler bir kez yaşamaya başlayınca... Onları denetleyemez olursun artık." Yaşlı dede, artık yolun sonuna gelmiştir. Kit, zaman zaman perilere kanşan dedesini çok sever. "Sen bana dünyanın anılarla dolu olduğunu söylemiştin. Hayatın boyunca gördüğün her şeyi daha sonra hep gördüğünü söylemiştin. Bütün öykülerimi bana sen anlattın. Belleğin en değerli şey olduğunu söylemiştin bana." Dede, torununa verebileceği her şeyi vermiştir... Bıraktığı son armağan, odasıdır: "Sana en çok vermek istediğim, içlerindeki. Dünyayı canlı tutan hikâyeler, hatıralar ve rüyalar."